

Kościół niemiecki

Autor tekstu: **Mariusz Agnosiewicz**

*„Niemcy mogą się tym chlubić,
Że chrześcijaństwa nie chcieli polubić,
Póki bezwzględny miecz króla Karola
Szlachetnych Sasów nie zniewolił”*
Goethe

Niemcy (jako potomkowie Franków) są chrześcijańskie od **496 r.** Pierwszym Niemcem na tronie papieskim był **Grzegorz V** (996-999) z Saksonii. Kolejno po nim w Watykanie zasiadali:

- Klemens II (1046-1047) — Suitger z Saksonii
- Leon IX (1049-1054) — Brunon z Alzacji
- Wiktor II (1055-1057) — Gebhard
- Stefan IX (1057-1058) — Fryderyk z Lotaryngii

W XI-nasto wiecznych Niemczech (pod Henrykami II i III), w czasie bezkrólewíów, jedność państwa opierała się przede wszystkim "na infułach i pastorałach" i na wojskach biskupich. Henryk II trzymał w uległości panów świeckich głównie przez biskupów, którym to oddawał w zarząd całe hrabstwa.

W 1349 roku mieszkańcy Brukseli, Frankfurtu, Moguncji i Kolonii zabijali wszystkich napotkanych Żydów twierdząc, iż w ten sposób wypełniają wolę Boga.

W roku 1525 wybuchła Wojna Chłopska. Miała ona również charakter antyklerykalny. Chłopi skarżyli się na daniny i podatki nakładane na nich przez ludzi Kościoła, którzy byli zarazem arystokracją ziemską. Zbuntowani chłopi, rozwścieczeni z powodu tyranii biskupów, kapituł katedralnych i opactw, spalowali siedemdziesiąt klasztorów w Turynii i pięćdziesiąt dwa klasztory we Frankonii.

Prusy fryderycjańskie

Okres panowania światłego Fryderyka Wielkiego sprzyjał tolerancji wyznaniowej. Sam monarcha, traktujący religie jako system mitów, był oddanym orędownikiem wolności religijnej, przyczyniając się tym samym znacznie do wzrostu potępi i znaczenia Prus do których zewsząd napływały ofiar prześladowań religijnych. Na ogół byli to ludzie o szerokich horyzontach i umiejętnościach. Swoim potencjałem wzmacniali nową ojczyznę — Prusy. Dobrze będzie zapoznać się z poglądami na sprawy wyznaniowe:

„Katolicy, luteranie, reformowani, żydzi i wiele innych sekt chrześcijańskich mieszka w tym państwie [Prusach] i żyje w zgodzie: jeśli zbyt gorliwy władca opowie się po stronie jednego z tych wyznań, na początku utworzą się stronnictwa, wybuchną spory, pomału zaczną się prześladowania i wreszcie wyznawcy religii prześladowanej opuszczą ojczyznę, tysiące istot ludzkich wzbogaci sąsiadów swą liczbą i swymi umiejętnościami [...] Wszystkie religie, jeśli się je zbada, opierają się na systemie mitów, mniej lub bardziej absurdalnym...” (1752 [1])

Parlament II Rzeszy Niemieckiej w latach siedemdziesiątych uchwalił ustawy o wydaleniu z terytorium państwa jezuitów oraz o wprowadzeniu ślubów cywilnych.

Defregger - biskup ludobójca

W roku 1968 nominację biskupią otrzymał dotychczasowy kanclerz kurii monachijskiej - Matthias Defregger. W rok później prasa światowa (w tym i polska) ujawniły jego wstrząsający życiorys. Okazało się, że duchowny w czasie II wojny światowej służył w Wehrmachcie w randze kapitana. W 1944 r. znalazł się wraz ze swym oddziałem piechoty w małej włoskiej miejscowości Filetto w Abruzzach. Działała tam silna włoska partyzantka antyniemiecka. W czasie jednej z potyczek z partyzantami oddział Wehrmachtu poniósł duże straty. Naczelne dowództwo nazistowskie armii okupacyjnej we Włoszech wydało wówczas rozkaz pacyfikacji wioski. Zagłada ludności dowodził osobiście kapitan Defregger. Jego podkomendni spalili wszystkie budynki i wymordowali niemalże całą ludność cywilną, nie szczędząc nawet kobiet ciężarnych i dzieci. Po wojnie kapitan Defregger wstąpił do seminarium duchownego w Monachium. W pracy duszpasterskiej wykazywał tyleż sprawności i energii co dawniej w mordowaniu ludzi. Szybko awansował. W 1968 r. kardynał Juliusz Doepfner wysunął jego kandydaturę na biskupa pomocnika. Watykan do nominacji się przychylił, mimo, że dla jego władz nie było tajemnicą dawna przeszłość kandydata (jezuici zbierają wszystkie dane o

kandydatach na urzędy kościelne, które są przechowywane w ogniotrwałej kasie Sekretariatu Stanu).

Defregger, aby załagodzić sytuację, przybył do Rzymu, zamierzał udać się do miejscowości, której ludność 24 lata wcześniej wymordował i odprawić tam mszę przebłagalną. Władze Watykanu wybiły mu z głowy podobne pomysły, obawiając się jeszcze większego skandalu. Wszak ludność mogła nie być chętna do udzielenia rozgrzeszenia mordercy, mogło dojść do samosądu. Biskup morderca został zmuszony do odbycia dłuższych rekolekcji zamknięty w nieznanym klasztorze.

Zobacz także te strony:

[Biuletyn Neutrum, Nr 1 \(24\), Styczeń 2002](#)

Przypisy:

[1] Podane za: "Rzeczpospolita Obojga Narodów - Dzieje agonii", Paweł Jasienica

Mariusz Agnosiewicz

Założyciel, redaktor naczelny i publicysta Racjonalisty, założyciel i prezes Polskiego Stowarzyszenia Racjonalistów. Kontakt online ([GG](#), [Skype](#))

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 08-07-2002)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1007) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1007>)

Contents Copyright © 2000-2008 by Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane

w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę podkatalogów, skrypty JavaScript oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl